

Pacific Herald.

Nr. 45.

Parkland, Washington, November 10de 1905.

15de Aarg.

Mænlig frihed.

St. 2, 16, 17: Derfor domme ingen eder i mad eller i drifte eller i henseende til højtid eller nymåne eller jabbat, hvilke ting er en flogge af det, som skal komme, men legemet hører Kristus til!

Evangeliet har mange og mange klæde fra Herren. Evangeliet er jo det glade budstab fra Herren, at han ved Kristus har forsigtig os med sig selv, og at han ikke vil tilregne os vores misgerninger, og at han efter giver os den velfortjente straf. Han har sånet himmelen for os og indbyder os til at komme og nyde alt det gode, som her er beregnet. Det er det, som kaldes evangeliet eller det glade budstab. Ja, det er isandhed et godt budstab, og vi skal vel vente, at alle, som hører det, vilde modtage det et glade sig ved det. Men i virkeligheden har dette budstab mange stender, der er mange, som forægter det og bet på forskellige måder.

En maade, hvorpaa dette glade budstab forstås, er ved aabenbart eller hemmeligt friheden og ugudelighed. Men dette er ikke den eneste maade. En anden maade at forægte evangeliet på er ved en paatagen udvortes frihed og gudelighed, nemlig ved at ville gjøre saa meget godt, at man ikke behøver et saabundt budstab, at man kan blive salig ved troen på Kristus alene.

Et andet for vor tilfælde fremholder det, at Gud har tilgivet os alle vores overtrædelser, og at han har udslettet den os os lydende haandstraf, ja des blev jo næglet til Kochet med Kristus; han fortæller det i vor tilfælde: „Derfor domme ingen eder i mad eller i drifte eller i henseende til højtid eller nymåne eller jabbat, hvilke ting er en flogge af det, som skal komme, men legemet hører Kristus til.“

Hvorfor siger vel dette? Jo fordi der også i apostlernes menigheder

fanbies saabanne, som vilde blive saa salige, ikke ved Kristus alene, men også ved strengt at afholde sig fra saabannen mod og drifte, som i det gamle testamente var forbudt, og ved strengt at overholde visse fester og holde og sabbater, som Herren havde forordnet i det gamle testamente. Ved at holde sig strengt til disse ting, vilde være udvortes stor fromhed fremfor Herrens apostle, som sagde, at det var ikke udbændigt at holde disse forordninger. Disse, som sagde sin fromhed i det at afholde sig fra visse slags mad og drifte o.s., forsomme ikke anledningen til at fremholde sin egen gudsfrugt, medens de prægede på apostlene som på saabanne, der forægtede Herrens forordninger. Da apostelen sagde: Ingen domme eder i mad o.s., da tilskuer han også grunden for det, idet han siger: „Hvilke ting er en flogge af det, som skal komme, men legemet hører Kristus til!“ Der gives fremdeles også blandt os saabanne mennesker, som holder sig til floggen, somme i mad, somme i drifte, somme i sabbaten, og jo mere strengt de holder sig til floggen, desto mere ser de bort fra legemet, som er Kristus, men desto mere fremholder de sin egen fromhed.

Ja lidet forstaa vi af det gode og den frihed, som Kristus har erhvervet for os. Lidet forstaa vi af det, at Jesus gift ind under loven og opfoldte den for os. Han kom ikke for at afslasse loven, men for at opfylde den. Men de fleste mennesker, som vi jo ved isandt, er, for saa vidt de vil være tilfælige mennesker, bare lontrolle. De vil jo ikke meget „godi“ for vedved at ville blive behagelige for Gud og for at kunne bestaa for hans domstol.

De fortæller Guds gerninger og hans lovopfyldelse ud af betragtning. De kristne beslutter sig også paa at gjøre gode gerninger, men ikke for vedved at ville bestaa for Gud; men for vedved at vide sin tænkelighed mod

funde holde. Lidet forstaa vi også betydningen af det, at det er Guds egen son, som har udført den lovopfyldende gerning. Gerningen er udført fuldkommen, ikke med nogen stærkelse; men er udført netop efter Guds vilje og til hans velbehag. Derfor vilde vi bedre forstå betydningen af dette, da vilde vores ansegtseller øste være lettere, end de er; da funde vi sige som Paulus: „Hvo vil anlæge Guds ubdaliget? Hvo er den, som fordammer i Gud er den, som retsædigighed osv. „Raat der bliver tale om de forskellige aandelige friheden, da skalde de kristne ikke lade sig domme hverken i mad eller i drifte; og heller ikke lade sig domme i henseende til højtider eller sabbat; men da er det saaledes, som det hedder i 1 Kor. 3, 21-23: Alle ting er eders, vores sig Paulus eller Apollos eller Kefas eller verden eller liv eller død eller det nærværende eller det tilkommende; alle ting er eders, men I er Kristi, men Kristus er Guds.“

O. H. U. Berg.

Loven og evangeliet.

Hele den hellige skrift, ja vel det gamle som det nye testamente, ja hver bog deraf, indeholder to hovedlærdomme, nemlig læren om loven og læren om evangeliet.

Begge disse maa derfor også bestandig saa sammen. Hvor den ene mangler, der mangler også den anden. Hvor den ene går under, der går også den anden under. Hvor den ene ikke bliver ret tilfældigt, der bliver heller ikke den anden ret tilfældigt. Hvor den ene ikke er ren, men bliver forfalsket, der er heller ikke den anden ren, men forfalsket. Og ligesom evangeliet ikke naar sit maal uden loven, saaledes naar loven heller ikke sit maal uden evangeliet.

Forskellige som jord og himmel.

Men medens disse to lærbomme er saa uafhængig forhundne som bjerg

og dal, som lys og skygge, saa er de paa samme tid ligesaa strengt adskilte fra hinanden, forskellige som nat og dag, som jord og himmel, ja som menskeverk og Guds verk, som at tage og at give, som død og liv, som vrede og gnade, som fordommelse og salighed. Ingen er ret prædikant, som ikke sjælner ret mellem lov og evangelium.

Paa etfendelsen af denne forskjel hviler alt, hvad en sand kristen troer og harber. Den, som endnu ikke har erfjent denne forskjel, kan dersor endnu ikke være en kristen. Hans tro, hans harb og hans hele førd hviler da endnu paa en usikker, vallende og bævende grund. Men en usikker tro, et usikker harb og en usikker gerning er rett ingen kristen tro, intet kristent harb og ingen kristen gerning.

Men endnu måske kan en prædikant være en ret lærer, uden rettelig at skjæne mellem lov og evangelium. Apostelen Paulus fortæller dersor udtrykkelig af enhver prest, at han ogsaa „rettelig ubbedet handheds ord“.

Selterne sjælner ikke den rette forskjel paa loven og evangeliet.

Det, hvorpaa det mangler alle sjæler i kristenheden, skiller dersor også altid forskjell og fremstæder, at de ikke sjælner den rette forskjel mellem lov og evangelium. Af denne skænke alle deres vildfarelsjer.

Nogle, som katolicherne, gjor nemlig en lov af evangeliet; andre, som rationalisterne, hornstubbene og dybprædikanterne, gjor omrent et evangelium af loven; medens alle sværmere og alle vrangtroende, saavel som alle dobbelt-troende og unerte religionsslæbere misdejlig talst bladig sammenblander begge lærbomme paa den farligste maade. Forskjellen mellem loven og evangeliet er altid bragt tydelig for bagen ved refor-

mationen.

Vi kan derfor ikke nog tale Gud

for, at forskellen mellem loven og evangeliet aldrig er blevet dragt klart og tydelig for bagen ved Luthers reformationstid. Dermed har den evangelist-lutherske kirke den rette mægle til alle den hellige tristis døger, men rette ledelsjerne gennem alle den guddommelige sachsenberings lærebønne, det rette lys over alle nof fra dunkle guddommelige hemmeligheder og mædflugtninger, den rette prævention for ven og fælt lærre.

Og da i vor kirke lov og evangelium rettelig afstilledes fra hinanden, sag han ogsaa enghed i et koume til en klar erfjendelse af den rette del til hærlighed og Mine filer herbaa.

Den rette indsigts i forskellen mellem loven og evangeliet, som er os hjælpet, er derfor en saa stor stat, at alt guld og salt i den hele verden maa agtes for intet bestimob, og allerede for denne stads skyld skulle enhver lutherske elste sin kirke, ligesom den gamle pagts troende til Jerusalem, og med dem sig om sin kirke: „Derfra jeg forglemme dig. Jerusalem, da jeg glemmer sig din høje haand! Min tunge hænge ned min gane, om jeg ikke opholder Jerusalem over min høje glæde.“

En falsk lønopsførelse.

Rom 8:18, saaledes som forfædrene mente, og som endnu fremdeles stålige saafolks træne mener, ved lønopsførelsen og loven alene er paa, at et menneske kan opfylde denne og hin pligt, skebe denne og hin dyb, gjorde denne og hin gerning, undlod denne og hin synd, forslagde dette og hint, hvortil han havde lyft: da vilde det jo nu være muligt, at mangt et menneske kunne opfylde loven og virkelig finde friske beraved. Men saaledes er det ingenlunde. Det formentlig og største bud i loven, lovens egentlige sum, saade mening, kerte og skjære, er bestimob: „Du skal elste Herren, din Gud, i dit ganste hjerte, og i din ganste sjæl, og i dit ganste sind, og din næste som dig selv.“ Hvor denne hærlighed mangler, der kan et menneske i tanken, gæbærer, ord og gerninger gjøre og lade hvad han vil, saa har han bermed endnu ingenlunde opfyldt loven, men han har med hin formentlig og største bud overtraadt alle hovedne uden undtagelse.

Hvad bet vil fige, at elste Gud over alle ting?

Men om hvilket menneske kan det

liges, at han for det første elster Gud i ganste hjerte, i ganste sjæl og i ganste sind?

Hjerte bereder her menneskets vilje, sjæl i hans begjæringer, sind i hans forstånd.

I ganste hjerte elster derfor kun den Gud som har gjort Guds vilje til sin vilje; i ganste sjæl kun den, hvilken begjæringer alene er henvendte paa Gud; i ganste sind kun den, hvilken ønskelig er rettede paa Herren.

Den, som troer at elste Gud, men ikke elster ham i hjerte, det er, uden at hans vilje har del heri, er en hyller. Men den, som vel elster Gud i hjertet, dog ikke i sit ganste hjerte, men med det hjerte, han holder til begge sider og elster derfor Gud niet ikke; thi Gud kan og vil indtage menneskets hele hjerte alene.

Den, som troer at elste Gud, men elster ham uden sin sjæl, d. e. uden at hans indvortes begjæringer deltager heri, hans hærlighed er lidt, og derfor ligesom lidt en hærlighed, som kold ilb et ilb; men den, som vel elster Gud med sin sjæl, men ikke i sin ganste sjæl, hans hærlighed er lunken; men de funke vil Gud udspyl af sin mund; thi Gud kan og vil kun elses indersig med alle begjæringer.

Den, som troer at elste Gud, men ikke elster i sit sind, d. e. uden at hans forstånd har del heri, — han har endnu ikke lært Gud at hænde; men den, som vel elster ham med sit sind, men ikke i sit ganste sind, han elskender endnu ikke Gud for det høje gode, under saaledes endnu ikke i sandhed Gud for Gud, og elster, idet han troer at elste Gud, kan Guds gaver, kan styrningen.

Nel, kan den elster Gud, „i dit ganste hjerte, i din ganste sjæl og i dit ganste sind,“ som finder behag i alt, hvad der behager Gud, og misbag i alt, hvad der misbagter Gud; som elster alt godt, fordi Gud elster det; og hader alt ondt, fordi Gud hader det; som, naar han elster et Guds gave og styrning, kan elster dem for Guds skyld, altsaa egentlig kun elster Gud i dem; som har sin højeste glæde i Gud og derfor altid længes efter samfund og omgang med Gud; som ikke finder glæde i noget andet end i Gud, men selv i ulykke er glad og illførs med Gud, og som, naar han for Guds skyld eller dog efter Guds rodningspaaskes tår eller libeller, ikke anser det for tab, men for vindring, ikke for libelse, men for libel glæde. Rest, kan den elster Gud „i dit ganste hjerte, i

holde indre, der ikke er andet end hjertelighed til Gud, som ikke elster noget mer eller mindre som Gud, og hvis hjertelighed til Gud heller aldrig opfører, ja aldrig afbrydes og aldrig taber sig, og som ledes i alle sine tanker, ord og gerninger er opfyldt og regjert af Guds hjertelighed.

Hjem elster sin næste som sig selv?

Dog, hvem forstee, at vi ikke blot skal elste Gud over alt, men ogsaa vor næste som os selv. Om hvilket menneske kan nu dette liges? Dette vil vi da rettelig bedomme, naar vi overvejer, hvorledes enhver elster sig selv. Men sig selv elster mennesket ikke blot tilskyndende, men oprigtig, ikke folgt efter lunken, men indersig, ikke blot nu og da, men bestandig, ikke blot, naar han er from, men ogsaa, naar han er ugudelig, og han søger derfor aldrig sin stade, men altid sin nyttige, selv med den stærke mæle og fare. Men den elster derfor sin næste som sig selv, der er saaledes tilført mod enhver menneske, det varre en ugudelig eller en from, som om enhver menneske var ham selv, — altsaa kun den, der elster enhver menneske saa oprigtig, saa indersig, saa bestandig, saa uben forstået, som han elster sig selv, og som ligesaa lurtig ofvoerger næstens stade og ligesaa lurtig søger næstens nyttie, saa om det var hans egen stade og hans egen nyttie. Ja, kun den elster sin næste som sig selv, der, som apostelen figer, ikke søger sit eget, men næstens; kun den, hvilket hele liv ejer og haben har til formaal at tjene næsten, og som ikke blot er rede til selv at ilde stade til næstens gavn, men ogsaa til om det er nødvendigt, at lade sit liv for ham.

Sig nu selv, mine hjerte, hvor er de mennesker, som elster Gud og sin næste saaledes?

Den egenundrigste følvsuge.

Det er sandt, vi lever i en tid, som særlig vil vise hærlighedens tilbørlighed, da man idelig kan taale om hærlighed som hærbagen, da man har dannet utallige offentlige og hemmelige hærbørligheder, som alle foregiver, at de kan vise udtrykte hærlighedens religion og kan ave hærlighedens gerninger.

Men sammenligner vi den hærlighed, som Guds lov fordear, med den hærlighed, man nu roser sig af, saa skal vi snart se, et det, man nu kalder hærlighed, ikke er andet end den mest ublaagte, egentligste følvsuge.

At nu fordi hærligheden er uddad i verden, fordi ingen længer af egen drift

vil antage sig næsten, derfor har man oprettet sellskaber, hvori man ved at stille egen stærke fordel i udsigt vil uske til hyllerste hærlighedsgerninger.

Hvad er der nu saa hyppige saafalde foranstaltninger i udbordige stæmed, hvortil endog børger, sellskaber, foreninger, udbudninger og beklige hører, hvad er de andet end haandgræbelige beriser paa, at der ikke længer er nogen fri hærlighed i verden, men at man selv, iog, kan egennytte regjere den hele verben?

Dr. Walther.

Du er jo nødt til det, saaber.

Hva barnestuber kan der sommetider lyde ord, som vi noskom har godt af at lægge os van hjerte. „Uf umyndig og diendes mund bereder du dig lov,“ saar der Stevnet.

Mine tre farer børn*, fortæller en prest, „har mulig gennemgaet den frugtelige og berigede hærfuge. Det var strengt for de smaa at ubboldte smæterne, som følger med dem, og det var først for forældrene at je veraa, og hærfætterne at skulle udfore penslungen af hælen, medens barnene stætte imod en dad saa hærlig om at blive fri.

En dag kommer jeg som fedbænlig i den tid med de hærlige redstaber hen til min lille femaartige børters feng. Hun fornede vel se paa mit ansigt, at det ikke var med glæde, jeg kom forst plage hænde paa my. Da figer hun med den flang, som kan barnestammen et: „Jeg ved not, at du er nødt til det, saaber!“ Hun røste saa sit lille hoved frem med et smil om mun, omend med tanke i øjet, for det var ja alligevel ikke jaa let. Men da hun havde faaet den forhænselsc af lægebehandlingen, var den ikke svært at udføre.

Hvor ofte maa ikke den himmelste saaber tage et under haerd behandling for den lugdom, som et varre end Dissestitus, nemlig syndefoden, der har haad tilfølge! Hvor ofte maa han ikke føre sine gennem forst og piare underlig iblandt. Kunne vi saa endda fige til ham: „Jeg ved not, at du er nødt til det, saaber.“ Han er nødt til det forat frelse os fra død og fortabelst.

Du Guds barn, som vaander dig under soegen og savnet, — den, som fulger paa sygelejet under hærde smæter — du, som næber med toarer din hærel græde — trod du ikke, at „vor saaber“ ejer det斧, fordi han er nødt til det? Hans eget hjerte er bekrævet den

"PACIFIC HEROLD"

et fristelligt udsendt, a religious weekly, udgivet af præstekonferencen for Pacific distrikts i den øverste synode ved en konference.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

With characteristic rebuking language addressed to pastor D. J. Urba, Bellingham, Wash.

Alle munker, befjærdigjæller og nattier indsendes til pastor D. J. Urba, 1701 Co. J St., Tacoma, Wash.

With characteristic better black facsimile bearing of pastor G. W. Thernagel.

Dear brethren, "Pacific Herald", Stanwood, Wash., will receive them.

Bladet Koster

for aaret.....	50 Gr.
helseaaret.....	25 Gr.
til Europa for et aar.....	75 Gr.

Adresse: Stanwood, Washington.

Hvorsor tror vi, at Jesu virklig er tilstede med sit sande legeme og sande blod i alterens sacerdamente?

"Hvad er alterens sacerdamente? Alterens sacerdamente er vor herres Jesu sande legeme og sande blod under brød og vin, indsat af Kristus selv, som skal stille ved: og dræsse det."

I disse saa ord er intet, hvad sacerdamente er. Det er Jesu sande legeme og blod. Dette Jesu legeme og blod faar vi under brød og vin; det er indsat af Kristus selv og han har indsat det for Christus, som skal stille ved: og dræsse det.

Kristus indstifter det.

Det er Jesu Kristus, som indstifter alterens sacerdamente. Sand Gud og sandt menneske indstiller dette hellige måltid. Naar nu Jesu, den sande Gud og det enige liv, indstifter det, ja forstaar vi ikke, at det er en gudsdommelig indstiftelse, himmelst, højt og hellig. Da er vi forvirret om, at det er gudsdommelig sandhed, at det bringer gudsdommelig velsignelse. Derfor antreder vi overfor Jesu vor frelsers navn: giv os din Helligaand, at vi gaar til døden: vi er af dette sacerdamente med vandomghed, at vi troffer vores liv af, thi det sier vi haar paer er helligt, at vi i tro hører det ord: "Herre, tal din sjæl hører."

Det forskelle, vi mærker os med henvis til dette sacerdamente, er, at det er ind-

stiftet af Jesu selv. Det er ikke mennekesamfund, ikke præstet opdigtelse, ikke konferencens opspind, men den sande Guds ord.

Det andet, vi mærker os, er tiden da det blev indstiftet. Naar indstillede Jesu dette sacerdamente? "I den nat, da han blev forraadt". I Kor. 11, 23, i den nat, da han stod ligesoverfor sin forsynelige bob. Han er samlet med sine discipler til aftale. Han stal nu forlade verden med sin sonlige overværelse. Han taler nu sit sidste ord til dem, som skulle blive sendebud i hans sted.

Derfor ligger aftaledagbundens helligelige aar og betydning i alt, han nu siger og gør. Det er af største betydning, at hans disciple skal fortælle tydelig og klart, det han nu ligger dem paa finde.

Det er Jesu testament.

Hør det ikke saa læret vi, at det er Jesu testamente sidste vilje. Men nu ved vi, at naar et menneske gør sit testamente, saa bringer han ikke tydelige ord. Han satter sig i ligefremme ord, der tydelig og klart giver tilhørende hans sidste vilje. Men skulle da Jesu være mindre omhyggelig i sit testamente end et menneske? Ingen vil paastaa det. Men da gælder det for os at legge mere ill han i ord, tage dem i den ligefremme, enkle betydning. Vi maa fortælle ordene saaledes, som de lyde, ikke legge noget til eller tage noget fra.

Det er det sacerdamente vi staar af, det er vores!

Det er 1) brød og vin. 2) Kristi indstiftelses ord. Mat. 26, 26-29; Mark. 14, 22-25; Luk. 22, 17-20; 1 Kor. 11, 23-26. Det er Kristi anordning og indstiftelse, som gør brødet og vinen til et sacerdamente, og som forener Kristi legeme med brødet og Kristi blod med vinen (1 Kor. 10, 16). Jaalænge eller imedens den gudsommelige handling foregaar, der hedder kommununion, naar og hvorsomhelst det forvaltes fulge Jesu indstiftelse. Præstens eller den modtagendes tro hører ikke med til sacerdamentets væsen; det er, om det ikke var en eneste rettroende præst eller komunitant, saa vilde sacerdamente lige meget være det samme. Om det ist var nogen, som troede paa det eller dræsset det ret, saa vilde sacerdamente ikke have med ophold. T. eks.: om om det ikke forbundet et eneste menneske, som troede paa Kristus, saa vilde han dermed ikke opføre med et vort Guds og Ma-

riæs jan og sandt Gud og sandt menneske. Vor hjerterne har intet med sacerdamenteets væsen at gjøre; thi det bestaaer af brød og vin og Jesu indstiftelses ord, intet andet.

"Men ba' de aab, tog Jesu brødet og tassebe, brød det og gav disciplene det og sagde: Taget, etek! Dette er mit legeme. Og han tog fallen og tassebe, gav dem og sagde: Dræsset alle deras! Dette er mit blod, det nye testamentet, som udgydes for mange til jændernes forståelse." Mat. 26, 25-28. Saaledes lyder vortentlig ordene hos Mark. og Luk. Lukas tilfæller: "Dette gjæster til min fuldomsmeise". Høb os het med engang mere os, at Lukas evangelium var skrevet efter Mattæus og Markus. Hvis nu, som de reformerte påfører, at alterens sacerdamente fun var til en ihucommelje om den fraværende Kristus, eller fun et tegn og symbol, saa at Kristus ikke virkelig er tilstede med sit legeme og blod i brødet og vinen, er det da tænkeligt, at både Mattæus og Markus skulle udeladt det, som da bliver midtpunktet i sacerdamenteet, nemlig til min ihucommelje. Hvis det var ihucommelje, som var alt i sacerdamenteet, hvorledes kunne de undblære dette og fortælle Lukas tilsoe det?

Derfor er ogsaa dette et bevis for, at alterens sacerdamente er mere end en fuldomsmeise; Jesu Kristus er selv tilstede med sit legeme og blod i sacerdamenteet. Derfor, hvor sacerdamenteet forvaltes fulge Jesu indstiftelse, der modtager alle nabovergæster Jesu legeme og blod, det legeme "han gør" for os og det blod "han udgør" for os til jændernes forståelse".

Dette stadsfæster den Helligaand ved Paulus: "Velsignelijens fall, som vi veligner, er den ikke Kristi blods jæmfund". Det ved, som vi hører, er det ikke Kristi legemes jæmfund? 1 Kor. 10, 16.

Men i biæste ord stadsfæstes ogsaa, at brød og vin ikke er forvandlede til Kristi legeme og blod; thi da fundes ikke talek om jæmfund, forealing.

Stal vi have den fulde velsignelse af dette sacerdamente, hør vi ogsaa have en levende erkendelse af sacerdamenteets væsen, vise, at i, med og under brødet og vinen modtager vi Jesu sande legeme og blod. Derfor, fordi Jesu selv er virkelig tilstede, kan sacerdamenteet ikke til usigeligt. Hvor ikke legende eller til lov; thi den, som ikke og dræsser overdig, skal være fuldig i

Herrens legeme og blod, idet han ikke ejer forståel paa Herrens legeme". 1 Kor. 11, 27, 29.

"Dette er mit legeme", „det er mit blod", „men nye testamentet hældes fast i mit blod" og Paulus siger: "Hil være fuldig i Herrens legeme og blod, idet han ikke ejer forståel paa Herrens legeme." „Det brød, som vi bryder, er det ikke Kristi legemes jæmfund? den fall, som vi velsigge, er den ikke Kristi blods jæmfund?" Hvad lærer disse Guds ord? Lærer de, at brød og vin er forvandlede til Jesu legeme og blod, samlebet at brødet og vinen ikke længere er brød og vin, men fun Jesu legeme og blod? Det er, hvad den katolske lærer læser. Eller læser disse ord, at Jesu ikke er tilstede, men at brødet og vinen blot betyder eller er fun et tegn, et symbol paa Jesu legeme og blod? som de reformerte jæmfund læser. Er ikke ordene klare og tydelige? Dette er mit legeme og dette er mit blod. Mat. 26, 28. Derfor siger vi med den Augs. Konf.: "Om Herrens nadver læser de, at Kristi legeme og blod i Herrens nadver handbæd er tilstede og bliver udbestillet til de nybænde, og de fortæller dem, der læser anderledes."

Vederstyggeelige avertissementer.

Den Helligaand siger ved profeten Mose: "Det skal ikke findes hos dig den, som omgaaes med spærom, en dogvælger alle nabovergæster Jesu legeme og blod, det legeme "han gør" for os og det blod "han udgør" for os til jændernes forståelse".

"Standbænen" gør sit til, at denne vederstyggeelige for Herren" skal gæres af dens læsere, idet det i fortige onsdag udgaven den 11te oktober stod at læse: "Sead et 2 cento primære og Dereb labbelsdag, og jeg vil sende Deus en bestriedelse af Dereb liv fra vuggen til graven. Alle forretnings- og ejerlighedsbærere, giftermaal og helbrede gært forstalt af de stærste, nulevende astrologer.

Prof. Leo Amzi, Com.
Den, som befjæder sig til den Helligaand som sandhedenes camb, maan befjæder sig imod troldfarer og tegnsublægger os betroede haandlangere, som "Standbænen" og andre blæber, der

aberterer deres jyndige forretning, anbefalet, og føledebed forlebet mange af vor konfirmerede ungdom til at tæbjenbe til „2. evnts primært“ og ejer en „overfløggelighed for Herren“.

Det er vor ligefremme fristens pligt at tilfylde alle fristene til at opføre et højt blad eller tilskrift, der ikke holder alle sine spalter fri for det, der lever og fristes til sind mod Gud og hans ord. Q. M. T.

„Tacoma Tidende“ for 27de oktober '05 gør sig fuldig i den samme overfløggelige form. Reb.

Vore menighedsstoler.

Hvor vi betenter vore hjerte stoler fremgang, maa vores hjertet fuldes med indersig taf. Daa flere sieder har vi nu verbne stoler, og efter mærkerne at denne, vil der snart blive flere. „Se mærkerne er hvile til høsten“. Den vaagende bevidsthed omkring i vore menigheder er en herlig sjælsgjæring. Daa flere sieder — jo i forholdsvis fine og store menigheder — tænker man at gjøre alvor af sagen og arbede til høsten begynde med en menighedsstole.

Tænk nu, hvilken glæde man vil have af dette! Tænk, hvor glæde de førelse maa være, som voer morgen fan finde sine børn til en stol, hvor Guds ord raader! Hjælper der nogen investition, som kan fåsje os mere givende end dette?

Ga eng værk jagte forleden om menighedsstolen: „Hvilken glæde flyber det ikke af en træflig menighedsstole? Være den ene ting, at man der hver dag beber: ‘Tilkomme dit rige’, er mere værd end hvad stolen kostet. Tænk bare, at vi alle fan vide, at hver morgen kl. 9 er der 20 (man børn, som beber til Gud: ‘Tilkomme dit rige.’“

Men nær vi falder dem menighedsstoler, så vi erklære, at det er menigheden lagt at se til, at disse stoler fan gas frem. Det er menigheden, ”bushøj“ og herlige forret at je til, at dens stol ikke er i nab.

Og hvem er menigheden? Men fun de forståbre, som har børn et sende til stolen! Langtfra!

I stolen maa alle, som har eleverom, behale sat, hvorfra en del går til stolen. Såle bare forståbre, men alle. Gædebeder har det varre.

Gud har ikke lagt denne pligt på enefelle. Til alle fristene heder det: „Mig mine lam!“ Derfor, hjærteløser, was du tankle over dette. Blangc

al vore unge mænd har allerede været med og fået det vore menighedsstoler. Et du en, som har gjort dette? Eller er du en af dem, som selv har fået velsignelsen af et godt hjem og fristelig stol, men som nu stiller pengene i din egen lomme og udelter denne pligt over paa andre?

Glem ikke, at det tager ikke Guds lange at foretage din hylle. Det er hans velsignelse, hvilket er af. Hvis dine planer er afhængige af bank barmhertighed.

En større glæde fan du neppe faa end den glade bevidsthed, at du er med og støtter en fristelig stol.

Naar 10 procent af medlemmerne af vore ungdomssocieringer visstelig vilde betænke denne sag, da vilde vi til høsten se mindst 15 nye menighedsstoler paa Pacific kysten.

Og hvor er den mission eller investiment, som vil ikke lønne sig bedre?

W. K. Christensen.

Sort arbejdøfelt.

Jørgen Wang og Karoline Ore, ægtedes den 26de okt. i Vor Frelsers kirke af past. Preus.

Mrs. T. Didriksen, Tacoma, har havt et meget hårdt anfall af appendicitis, men er nu i bedring.

Thomas Torgersen og Augusta Guttermoen, L. Beyer, blev den 2den nov. ægtet i Vor Frelsers kirke, Tacoma, af past. Preus.

Søndagsskolerne i Vor Frelsers menighed, Tacoma, mødte tirsdag aften, den 7de ds., og lagde sine planer for juletræfest.

Mr. T. K. Skov, som i mange aar drev en grocery handel i St. Paul, Minn., og senere en restaurant i Glendive, Mont., har besluttet at flytte til Tacoma.

Onsdag aften den 15de november giver Vor Frelsers menighedskvindeforening, Tacoma, sin årlige konsert i kirkens base ment. Et udmerket program er arrangeret. Mrs. Davenport, kirkeskorot, Nordmændenes sangforening, hr. Krefting og past. Preus vil synge. Miss Margaret Christensen fra Ballard vil give en piano solo. Miss Bailey og hr. Ongstad vil til afveksling un-

derholde forsamlingen med op läsninger.

L. M. Larson, hustru og datter Laura fra Tacoma drog mandag aften afdæt paa "The North Coast Limited", for at reise til Norge. Lykkelig reise! Velkommen tilbage!

Reformationsfest fejredes i vor Frelsers kirke, Tacoma, tirsdag aften den 31de oktober. Pastor N. Iverson og past. Harstad tabte. Mrs. Lien og past. Preus sang en duet og koret en sang.

Kirken i Orella, Wash., indviles søndag den 12de november. Past. H. A. Stub fra Seattle vil indvie den, assisteret af menighedens prest, past. M. A. Christensen, past. Theo. P. Neste, Everett, og prof. J. U. Xavier, Parkland.

Pastor Hagoes fra Portland besøgte mandag den 6te ds. Tacoma paa vejen til Parkland, hvor missionskomiteen for Pacific district skulde møde samme aften. De andre medlemmer af komiteen er formand Foss og past. Tjernagel.

Hr. R. Baarstad, som for en 9 maaneders siden flyttede fra Custer, Wash., for at bosætte sig i Lake Park, Minn., er nu atter kommen tilbage til Custer. Han kunde ikke trives i Minnesotas klimat og vil derfor bosætte sig ved Custer for fremtiden.

Hr. Ole Fingalson rejste ihøst til Detroit, Minn., hvor han har farm, som han vilde slige. Han er atter vendt tilbage til Custer, Wash., hvor han vil bosætte sig. I følge med ham kom hans son, T. O. Fingalson, som også vil slaa sig til i Washington.

I Immanuel's menighed, Lawrence, Wash., past. Ordals kreds, har ungdommen begyndt med ungdomsforening. Det er vigtigt, at en menigheds ungdom kan arbeide sammen og holdes sammen. En præst og menighed bor næstre sig til det yderste for, at en saadan forening støttes og drives i de rette spor. Disse foreninger kan blive til

stor velsignelse med Guds hjælp. De kan blive et hjælpemiddel til at bevare vor ungdom for vor lutherske kirke.

Lørdag aften den 4de november blev hr. E. J. Sinnes og miss Anne Kirstine Ostby ægtet ved pastor O. J. Ordal i hans kirke i Bellingham. De nygifte reiste paa bryllupstur til California. Herold ønsker dem et langt og lykkeligt samliv!

Søndagsskolen paa østsiden i Tacoma er igjen i fuld gang. Henimod 20 børn kom den første søndag efterm. Mange flere venter. Det er godt, at Parklandskolen er saa nær. Miss Louise Anderson, som har vist saadan interesse for søndagsskolearbejdet i menigheden forresten, hjälper til ogsaa her.

Reformationsfest i Stefford.

Den 31de oktober holdtes reformationsfest i Trefoldigheds menighed i Rockford, Wash., past. Blakkens kred. Paa indbydelse var foruden stedets præst, past. Holden fra Spokane og past. Helleksen fra Genesee Hillsted. Forstnævnte prædikede om for middagen. Paa grundlag af 5te Mos. 6, 6. freuholdt han Luthers fortjeneste som forfatter af den lille katekismus. Altergangsgudstjeneste holdtes og offer optoges til dækkelse af præsternes reiseudgifter. Om eftermiddagen talte past. Helleksen paa engelsk over: "Luther as a Liberator" og vidste, hvorledes han, efterat han selv var frigjort blev det mægtigste redskab i Gudshaand til ogsaa at frigjøre andre baade i aandelig, kirkelig og politisk henseende.

Om aftenen kom formand Foss, som var kommen for sent frem til Spokane til at tage morgenstoget til Rockford.

Samtalemøde i Spokane. Den følgende dag drog alle fire præster til Spokane. Om eftermiddagen besøgte de vor kvindeforening i Spokans. Omkring 30 kvinder havde samlet sig i mrs. Chris. Amdals nye og hyggelige hjem. Efter andagten holdt for-

mand Foss og past. Helleksen nogle opmuntrende ord til kvindeforeningen og dens venner.

Næste kvindeforeningsmøde den 16de nov. bliver hos mrs. R. Hansen E. 2726, 3rd Ave.

Om aftenen holdtes samtalermøde i den tyske lutherske kirke over Mat. 16, 19, indledet af formand Foss. Indrømmede blev der fremholdt, at Herren havde overgivet sin kirke himmeriges riges nøgler, og at vi derfor ikke måtte foragte kirken eller naademidlerne, men flittig bruge dem, ifald vi ønskede at frelse os.

Samtalermøde ved Coeur d'Alene lake. Næste morgen sidlig drog alle præsterne fra Spokane til Coeur d'Alene City, en reise med sporvognen en 33 mil. Der mødtes de af hr. Hammer, som tog dem i baad en ti miles vej til den netop opførte kirke, tilhørende Vor Frelsers menighed, pastor Blakkans kald.

Samtalermødet aabnedes med prædiken af past. Holden. Dernæst gik man over til at samtale om "omvendelsen". Denne samtale fortsatte til langt paa eftermiddagen og igjen, efter opfordring af menighedens folk, den næste dags formiddag.

Kirkegaardsindvielse. Efter samtalermødet den første dag begav man sig ud paa den nye kirkegaards tom, som var sat til side og indgjerdet som hvilested for Vor Frelsers menigheds døde. Formand Foss holdt en meget anslaaende indvielsestale paa grundlag af 1 Mos. 23de kapitel og indviede det tilsidesatte jordstykke til gravsted for menighedens døde. Past. Blakk, Helleksen og Holden assisterede ved at oplæse de forordnede skriftnavn.

Den næste dag tog hr. Hammer præsterne tilbage til byen. Disse kunde bare udtales sin store glæde over at have haft anledning til at gjæste de hyggelige folk ved Coeur d'Alene lake.

Cil Indremissionen.

Oprettede forenabet i Alouette, Wash., 1860. Opret i Trældigheds menighed, Stennos, Wash., 27.65. Opret i Stens menighed, Bellingsham 14.15.

R. J. Long,
Raæsiter.

Tag notice!

Dersom det skalde blive nødvendigt at sende mig bud pr. telegram, saa telegrafer ikke, men send bud pr. telephon. Dette er ligesaa hurtigt, lige billigt, og det er ikke nogen extra udgift for mig, mens et telegram, selv om det er betalt, vil koste ca. 25 cents for delivery. Dette er paa grund af en sammenværgelse mellem telesgraf og afleverings (messenger) kompanierne. For har vi betalt 10 cents, og det er ikke kostbarere nu at sende en smaaagt med et budskab, end det var før; det er simpelt hen en ny "graft", som det er vor pligt ikke at understøtte.

O. Hagoes.
Portland, Ore. Phone: Scott 2095.

Bekjendtgørelser.

Pastor. Statsselskab folb.

Diala 12te november II. 11
Bælson 12te november II. 3.
Bunallup 19te november II. 11
(Overhæng II. 10.)

Tacoma.

Bor Frelser's evang. luth. kirke af den næste funobe, hjørnet af 17de og So. J. St., So. K. St. sporvogn.
Gudsdyrket hver lørdag formiddag II. 11 og aften II. 8. Søndagstid II. 9:30 form.

Ove J. H. Preus, pastor.
1701 So. J. St., Tel: Blod 8542.

Seattle.

Emmanuel Luther's Kirke af den næste funobe, hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union Gar.

Gudsdyrket hver lørdag formiddag II. 11 og aften II. 8.

H. H. Stub, pastor
1626 Minor Ave. Tel: Rein 7783

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarene Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter saamt for norske Familje Mediciner af alle slags — saasom, HOFMANSDRAABER, NAFTADRAABER, RIGABALSOM etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres expedieres pr. om gaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1st Ave. IIJ Pike St.,
SEATTLE, Wash.

Pacific Districts Prester

Gleffsen J. Bor: 175 Redfern Rd.
Bærup, P. Gade, Gal., cor. 2 & Pratt St.
Vejret, K. O. Gar: 196 & Donavan St.
Bellingsham, Wash.

Christensen M. H. 125 State Street

Bellach Rd.

Gorlien, D. R. DR.
603-20th St., W. Cullumb, Gal.

Dale, J. O., Elieana, Wash.

Gjer, Olaf, 803 G. St. St. P.

Pod Nagels, Gal.

3-18 E. 2. G. 2900 Lombard Ave. Everett, Wash.

Wenningberg C. 1863 Fremont St.

Van Rossmo, Gal.

Dogget, O. 435 1st 10th St.

Werne: Scott 2005, University, Ore.

Quistadt, S. E. 918, 236 E.

Ullman, Gal.

Dorflak, W., Pasifik, Wash.

Deleffsen, O. G., Geneser, Wash.

Holden, O. W., W. 6, 2nd Ave.

Spoefant, Wash.

Johansen, J. 304 3 St. Frethe, Gal.

Parson, W. H. Everett, Gal.

Rislien, K. J. D. Hammarb, Gal., Bor 8

Reite, Theo. V. 3003 Lombard Ave.

Ullert, Wash.

Orbel, O. J. 1016 Washington

Phone: Bed 711 Bellingsham, Wash.

Beversen, R. Silverton, Oregon.

Olaf Ove J. O. 1701 So. J. St.

Erl.: Blod 5112.

Statssel. C. Verflund, Wash.

Stub, H. E. 1619 Minor Ave. Seattle, Wash.

Sætersen, O. E. 1834 Queen St.

Hillier, Ore.

Stensrud, G. M. 3446 18th St.

Gal. Fremont, Gal.

Thomsen, O. M. Stannos, Wash.

White H. O. Silverton, Oregon.

Dr. Louis S. Schreuder

nørst Læge og Kirurg.

Kontoret: 10-12 form., 2-4 Gt. 1-3 Min.

Ronter:

219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE

SEATTLE, WASH.

PHONE: Main 4408, - TEL. 7286.

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF

13TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P.M.

SUNDAYS AND EVENINGS BY

APPOINTMENT.

TEL. { OFFICE JOHN 1716.

RES. SUBURBAN 41.

TACOMA. - WASH.

Student-

Supplies

OF

ALL KINDS

Vaughan & Morrell Co.

926 Pas. Ave. : : Tacoma, Wash.

H. D. Richmond Paper Co.

BUILDING PAPER OF ALL KINDS

1728-1730 Pacific Ave.,

TACOMA, WASH.

R E Anderson & Co

Real Estate

Mortgage Loans

Fire Insurance

Rental Agents

117 ELEVENTH ST

TACOMA - - WASH

Printing

All kinds, large or small

Superior facilities for turning out first class work.

PROMPT ACCURATE

The Bell Press

1018 A St, Tacoma Phone Main 4432

NORSKE HOFMANDSDRAABER

Naftadraaber, Slagvand, Riga

Balsam etc., Hesselroth's

Svenske Jernvin, Lien's Beef,

Iron and Wine samt den fineste

Lofoten Torskelevertran kan erhobdes paa dette Apothek.

Recepter udfyldte med Omhu og Nøagtighed.

Lien's Pharmacy

Ole B. Lien. HARRY B. Selvig.

Fri Levering

Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

Edv. Isaksen,

en norsk urmager

i byen, 1102 Tacoma Ave.,

samme butik som Lien's

Pharmacy, et pent udvalg af ure for salg.

F J Lee

PHOTOGRAPHER

1535 Commerce S.

Jefferson Ave

TACOMA, WASH

Phone Red 7236.

Parklandsheder.

Der er nu 66 elever ved P. L. H. til vinterterminen ventes maaest en gang til saa mange.

Mrs. H. Viland varige fortige mand dog afhøret til Dode, Iowa. Rejsen skal vist ikke være et besøg.

Rev. O. Hagaas fra Portland, Ore., var også nylig i Parkland, da missionstomten højde møde.

En af Stolens elever har maattet forlade Stolen. Hvor sorgeligt sigt er, saa bliver det underiden nødvendigt for det hellige bejte.

Torsdag i forige uge samledes en del kvinder paa børnehjemmet og hjalp til at sypper. Det var vel trænges, og disse kvinder er tal og øre værd.

Blandt besøgende var nævnes Mr. C. J. Krenson og Thomas Thosson fra Glenwood, Minn. Mr. Krenson har forresten alt besøgt sig her ved festen.

Stolens „board of trustees“ havde midde tirsdag. Tilfæde under mædet var pastoren Højs, Christensen og Tjernagel og mr. W. Knudsen og Poulsen. Helle bestemmelser fastsat, hvor tille ikke engang Stolens overende besøger kanet vide.

Gabel børnet overrakte "Bebitmor" Larson fortige fortid. Det var da hendes 70-aarige fødselsdag. Past. Kavler henvende paa opfoeding nogle ord til „fødselsbogbarnet“.

Rudvig Larson, som var tilhører, til en mængde spørgsmål angaaende Klæft og missionen at besvare. Han ikke egent form endelig sagde, han havde brugt med sig.

Seadag den 20de d. blev mr. Z. Møgaard og mrs. Gilber egteledie i børnehjemmet af past. Harkad.

De flyttet i denne uge til sit hjem i Ballard. Mrs. Gilber har 2 gutter og mr. Møgaard en datter i børnehjemmet; de folger nu hjem med foreldrene.

Mr. Møgaard har i flere aar brevet intet til ved Dalestad, Klæft, og intet set paa at rejse døbod næste sommer ogsa.

Hjærtet Herold!

Som Herolda læste allerede ved, er undertegnede nylig kommen tilbage fra Klæft, og da Herold sagde, at man ventet at høre fra mig, saar jeg skrev noget saa jeg ord.

Det første spørgsmål fra Klæftmissionens venner er naturligvis, hvordan lever det stort til ved missionen. Da jeg først saa past. Stevns, en uge til, var jeg forlod Teller, var alle frile, og alt færd ved mi et. De var ingen sammen tilsette i sit gamle hjem, og halen var alt i fuld gang.

Det var glædeligt at høre fra dem, at der til sommeren skal bygges et hus, hvilket saa jaare trænges, og det er at hæbe, at det nu også maa blive til sommeren som besluttet, saa at missionens befolkning ikke bliver nødt til næste vinter liggen at bruge de gamle gamle huse.

Rejsen nedover begyndte vi den 12de oktober med at gaa over bord paa en af de smaa baade, som farer mellem Rome og Teller, men kom ikke ud af Port Clarence før tre dage senere paa grund af uvær. Vi kom til Rome tirsdag efter middag den 15de oktober og havde ikke overskudt med sol, saa det var umuligt at få rum i nogen af de mange pladser vi forsøgte. Heldigvis hadde jeg en bestyrkt fra Teller, som visste, hvor mrs. Weeks boede, og således havde jeg et hjem for den til, hvor man ikke opboldte mig i Rome.

Mrs. Weeks havde jeg ikke til, da hun havde det travlt med at pleje en lugt. Da jeg sidst saa hende, tankte hun paa at komme til Seattle med næste båd, saa hun kan vente til Parkland nærmest muligt nu.

Efter en uge venien forlod vi Rome, den 22de oktober kl. 6 eftermiddag, og ankom til Seattle efter en meget behagelig reise kl. 12 middag den 30de oktober. Samme aften kom jeg til Parkland tilbage til højde og danner, hvor jeg siden har tilbragt tiden paa en meget behagelig måde.

Hedt er meget glædeligt at se, med hvilken ivær fort høje der og anden lebde, og da ikke mindst kvinderne, har taget fat paa arbejdet med at indsamle penge til den nye missionshytte i Klæft.

Had det gøde vel fremmed!

Bestrigt Z. Larson.
Parkland 7de nov. '05.

Børnehjemmet i Parkland.

Hans Carlsson 10.00, D. G. — Klæft, 1.00, en abonnement 5.00, mrs. Ottie Berglund 2 per uge hjemmeholdelse strømper og 5 tommeklæder, mrs. Nilsson 1 sat poteter, O. Grisbrot 2 satte poteter, 1 sat rumsbæg, 3 vuude 1 sat poteter, mrs. Skjerven 1 sat vader og galersæder og quinova, mrs. Sønderborg 1 sat fanhader, mrs. G. P. Hale en bel. Klæder og sl. mrs. G. Juergenson 2.00, mrs. D. Grisbrot 1.25.

Mrs. Z. Larson.
Rabitter.

Tilsalg!

Ea god gammel form paa 160 acres, med jernbanestation paa landet, inn 4 mil fra Parkland, ny børn og andre bygninger i god stand, alle klædt høje og jordbrugsrabatter, godt team, fuld befolkning af toog. 30 „heads“ og creamerybel. Kom for rimelig pris paa gode betingelser tilheds ved henvendelsen til Mr. Reed eller Pacific Herald,

Cit Salgs.

100 acre, en del indsoad med hø, en del flor, resten præstet med rindende vand, 1½ mil fra Parkland. Hø og nærmere undertræning henvende man sig til O. & G. Storaasli, Parkland, Wash.

Tilsalg.

I dag er nødt til at sætte følgende ejendomme i Parkland, alt under et eller hørstille:

1. 3 lotter med godt 10 rum hus ic. mere afslamlet og tilfældig.
2. En tract paa ca. 2½ acres (34 lotter.)
3. En do. 4 lotter.

O. Storaasli.

University Meat Market

A. A. FANGSRUD, PROP

Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND WASH

Tilsalg.

En ejendom i Parkland, bestaaende af hus, barn, god brond og to lotter, en halv mil fra Parkland, samt 3 acres land, alt indfæaret. Alt dette sælges paa gode vilkaar og rimelige priser. Man henvises sig til A. A. Fangsrud eller Pacific Herald.

When in need

Of Painting, Paperhanging or Calsoulining, call on
B. Benson, Parkland Wash.

• • E. O. Erickson • •

Notary Public

Udjærdiger Ejendom Kontrakter o. s. v.
Parkland, - Wash.

PAC. LUTH. ACADEMY AND BUSINESS COLLEGE

gjør ikke fordeling paa at være den billigste skole paa vestkysten, men den har sat sig som mål at være den bedste i dit fag. Den opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa et fællesligt grundlag og sælges dugliggjorte dem til et nyttilde livet. Bestyrelsen går ud fra, at skolen elsker for elevernes skyld, ikke at eleverne elsker for skolens skyld. Den spørger desfor ikke paa bøfningerne, naar dei gjælder at anstrengte til at anslasse apparater o. s. v., hvoraf eleverne kan høje nytte. I de 11 aar skolen har virket, har den vist sig ind i jordbærens hænde, og har saaledes haft bedre anledning end nogens lignende anstalt paa Pacifickysten til at sætte sig ind i, hvilke træden funkinstitusjoner amerikanske befolkning har haft tilfælde til en stolt, og hævdede den paa bedste måde skal kunne tilfredsstille disse krav.

... Skolens Kursus ...

Skolen tilbyder følgende forskellige kurser: Preparatory, College Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Desuden gives der et extra kursus for akademiere.

Had det kostet. Skolepenge, løn, engle, og lager for ni måneder beløber sig til omkring \$150.00. Skolereturprisen begynder den 1de December 1905. Skola ejer katalog.

Adresse: R. J. Hong,
Parkland, Wash.